

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 122 (4315)

Anykščiai

1981 m. spalio mėn. 17 d.

Kaina 2 kap.

Aptarti ideologinio darbo gerinimo uždaviniai

Ivykusiame LKP Anykščių rajono komiteto Ideologinės komisijos išplėstiname posėdyje, kuriame dalyvavo stambesnių gamybinių kolektyvų pirminių partinių organizacijų sekretoriai, buvo aptartas klausimas, kaip rajono pirminės partinės organizacijos įgyvendinami TSKP XXVI suvažiavimo ir TSKP CK nutarimo „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“ išskirti uždaviniai. Išsamia informacija šiuo klausimu posėdyje padarė LKP Anykščių rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas A. Sadaunikas.

Ideologinės komisijos posėdyje buvo pažymėta, jog siekiant suaktyvinti ideologinį darbą, veiksmingiau panaudoti įvairias šio darbo formas darbo žmonių komunistiniam auklėjimui, kai kurių gamybinių kolektyvų pirminės partinės organizacijos žymiai pagerino ideologinio darbo planavimą ir visuome-

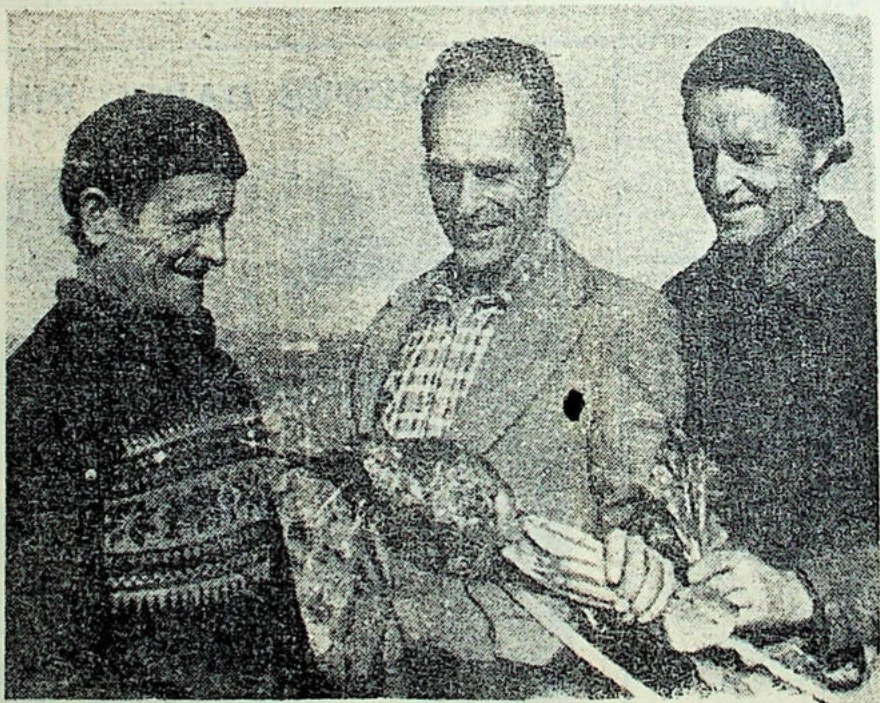
ninių organizacijų veiklos koordinavimą, reiklesnį požiūrį skiria darbo žmonių marksistinio-lenininio švietimo tobulinimui bei politinio švietimo materialinės bazės stiprinimui. Darbo kolektyvuose jau teigiamas darbas atliktas, kad vaizdinės agitacijos priemonėse būtų įtaigiau propaguojami partijos suvažiavimo nutarimuose išskirti uždaviniai, darbo pirmūnų, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų pasiekimai.

Ideologinės komisijos posėdyje buvo atskleisti Naujasodžio, Jakšišio ir Raguvėlės tarybinių ūkių, „Nėvėžio“, Kurklių ir kitų kolūkių pirminių partinių organizacijų darbe pasireikšiantys trūkumai, nes čia žodinės poli-

tinės agitacijos ar paskaitinės propagandos klausimais priimtuose nutarimuose arba priemonėse dar stokojama konkretumo ir kryptingumo, neretai politinformatorių ir agitkolektyvų veikloje pasigendama planingumo.

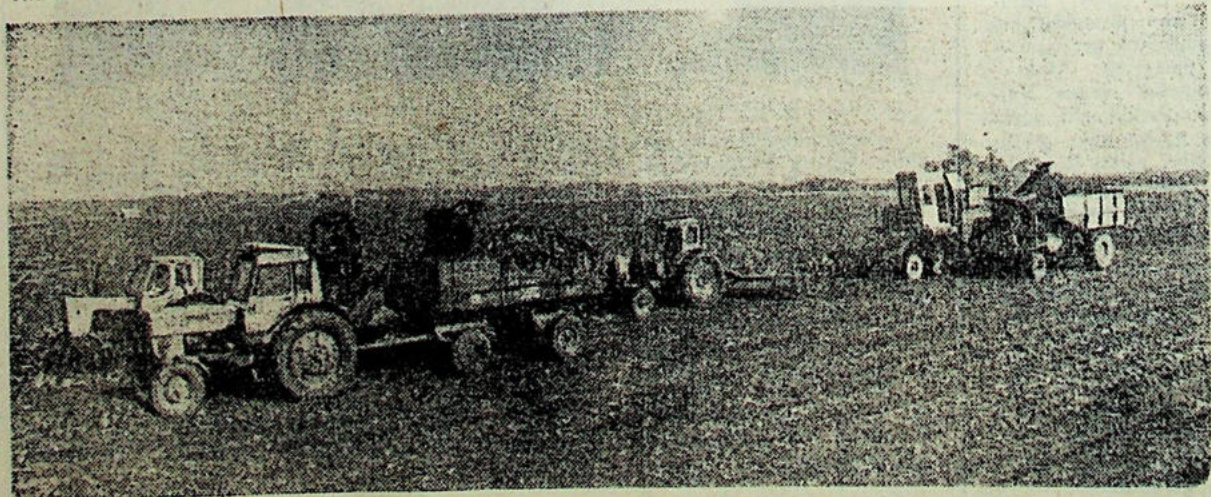
Posėdyje plačiai buvo kalbama apie partinių organizacijų svarbų uždavinį — vaizdinės agitacijos priemonių platesnį ir operatyvesnį panaudojimą socialistinio lenktyniavimo viešumai gerinti, darbo pirmūnų pasiekimams propaguoti, o taip pat apie būtinumą tobulinti paskaitinės propagandos darbą, šį darbą geriau koordinuojant su „Zinijos“ draugijos lektoriais.

„K. d.“ inf.

„Vienybės“ kolūkio žemdirbiai visą cukrinių runkelių derlių 80 hektarų plote šiemet sudoros mechanizavotai. Darbui šaldžiųjų šaknų plotuose jau artėja į pagalbą. Iš hektaro prikasa po 180 cnt šakniavaisių, kurių 1000 tonų jau pristatyta pramoniniam perdirbimui.

J. Juncičiaus nuotraukoje: darbuotojai cukrinių runkelių laukuose: darbuotojus mechanizatoriai Albertas Stankelis, Marijonas Čiukšys ir Albinas Kiela.

Koki pamatą dedame bulvių derliui?

85 ha bulvių numatoma ateinančiais metais auginti Cerniachovskio kolūkyje. Šio kolūkio vyr. agronomė Birutė Adamonienė parinko šiai kultūrai kiek įmanoma lygesnes, neaknuotus dirvas, kad beveik pusę būsimos derliaus būtų galima nukasti kombainais.

Šiemet čia didžioji dalis bulvių pasėlių buvo auginama kalvotose dirvose ir todėl pritaikyti kombainus jų kasimui buvo nelengva. Didžioji dalis gumbų derliaus buvo nukasta bulviakasėmis. Vidutiniškai iš kiekvieno hektaro prikasta po 137 cnt gumbų, nors biologinis derlius buvo didesnis: ne visur gumbus pavyko švariai nuo dirvų nurinkti. Ateityje, efektyviau panaudojant šiam darbui kombainus, derliaus nuostoliai turėtų būti mažesni.

Kaip įprasta, bulvių priešėlių šiemet čia parinktos vasariojus dirvos. Ražienos šiose dirvose jau senokai nuskustos. Dabar čia kratomas mėšlas. Iki šiol organizacijos traktorius kolūkyje spėta patrešti daugiau kaip 20 ha — taigi, ketvirtadalis bulvėms skirtos ploto. Sutelkus šiam darbui palviusius mechanizatorius, tikimasi iki pirmųjų žiemos šalčių iškrauti ir apatį mėšlą visose bulvėms skirtose dirvose.

Kuo daugiau dirvų ruošimo ir trėsinimo darbu atliksime iš rudens, tuo sparlesnis pavasarį bus bulvių sodas, tuo pačiu ir susidarys palankesnės sąlygos gausnesniam derliui.

Nehlogai būtų išsiaiškinti, kaip šias dirvas kalio bei fosforo trąšas. Tačiau šių trąšų atsargos kolūkyje dabar nėra didelės, todėl kolūkio vyr. agronomės nuomo-

ne, šį darbą teks atidėti pavasariui.

Kad bulvių nestelbtų varputis, dirvas reikėtų nupurksti natrio trichloracetatu ar kitu panašaus veikimo herbicidu. Geriausi šio darbo terminai baigia praeiti. Cerniachovskiečiai tikisi, jog natrio trichloracetatu jiems dirvas apdoros aviatoriai pagal rajono Žemės ūkio chemijos susivienijimo užsakyimą. Tačiau šio susivienijimo vyr. agronomė Vida Barauskienė ne be pagrindo turi priekaištų šio kolūkio specialistams už tai, kad jie nori aviacijos pagalba apdoroti chemikalais nedidelius laukų masyvus, įsiterpusius tarp ežero ir miškelio. Tokiomis sąlygomis lakūnams nelengva nupurksti kiekvieną dirvos lopinėlį ir išvengti ne žemės ūkio naudenų užteršimo chemikalais. Kiek įmanoma, šiam tikslui čia reikėtų panaudoti traktorinius purkštuvus.

Siekiant ateityje gauti gausesnį bulvių derlių, itin svarbu per žiemą išlaikyti be nuostolių jų sėklinius gumbus. Cerniachovskio kolūkyje visi jie laikomi kaupiuose su horizontaliais ir vertikaliais vėdinimo kanalais. Kruonščiai kaupus įrengus, nuolat tikrinant, kaip bulvės juose laikosi, čia pernai navyko per žiemą gerai išlaikyti derlių, nukasta iš lietaus permerktų dirvų. Šiemet tokiu būdu iverkė nerūkės. Tačiau budrumo nedėra pamiršti: brigadininkams, atsakingiems už kaupų priežiūrą, reikia sistemingai tikrinti, kaip laikosi juose gumbai.

Specializuojantis bulvių auginimui, Cerniachovskio kolūkio valdyba būtina ateityje pasirūpinti sėklinių gumbų laikymui skirtos saugyklos statyba.

Pernelyg menką bulvių derlių — mažiau, negu po 100 cnt iš kiekvieno hektaro — užaugino šiemet Skiemonių kolūkio žemdirbiai. Priežastį tam buvo nemaža: pakenkė dirvų ruošimo spragos, ne visi bulvių pasėliai buvo nupurkšti fungicidais, apsaugančiais nuo fitofloros, nemaža gumbų, renkant juos rankomis, dar likę dirvose. Beje, šią savaitę, padedant talkininkams, čia papildomai iš kiekvieno nu kultivuoto bulvių hektaro dar prirenkama dešimtys centnerių gumbų.

Nors ir palankios šiemet sąlygos rudens darbam atlikti, tačiau skiemoniečiai savo jėgomis maža tepadarė, ruošdami dirvas ateinančių metų bulvių sodžiui. Į pagalbą jiems atėjo žemės ūkio

aviatoriai, kurie nupurškė šias dirvas natrio trichloracetatu geriausiais terminais. Galima tikėtis, jog čia bulvių pasėlių ateinančiais metais varputis nebestels.

Palyginus su kitais rajono ūkiais, skiemoniečiai atsilieka rudens arimo baruose ir patys savo jėgomis mėšlo įterpimo į bulvėms skirtas dirvas neįstengė suorganizuoti. Kolūkio pirmininkas Jonas Augustinas šiame darbe bare tikisi Žemės ūkio chemijos susivienijimo paramos. Šio Susivienijimo mechanizatoriai kolūkyje artimiausiomis dienomis turėtų iškratyti apie 2000 tonų mėšlo. Taip būtų patrešta beveik pusė bulvėms skirtų dirvų (viso čia numatoma pavasarį bulvėms apsodinti 120 ha). Likusių dirvų trėsimui reikėtų sutelkti kolūkio techniką ir mechanizatorius, neatidėliojant šio darbo pavasariui.

Skiemonių kolūkio bulvių saugykloje dabar sukaupta daugiau kaip 600 tonų gumbų, kurie vėdinami aktyviaja ventiliacija. Prieš supylimą juos nespėla nerrušuoti, tad rūšiavimą teks organizuoti, darbų įtampai laukuose atslūgus.

Dar vienas bulvių derlingumo didinimo rezervas — jų sėklos atnaujinimas. Cerniachovskio kolūkyje prieš dvejus metus įsigyta Olev veislės elito sėklos. Šiemet antrojo atšėlio šios veislės gumbai užaugo itin stambūs. Tuo tarpu tolimesnių atšėlių šios ir kitų veislių bulvės praranda vertingąsias veislinės savybes ir žymiai prastiau dera. Matyt, nedėra Cerniachovskiečiams atidėlioti ir Vilijos veislės elito įsigijimo. Nors elito sėkla brangi, bet derliaus priedas artimiausiais metais su kaupu atlygins jos įsigijimui išleistas lėšas.

Bulvių veislių mišinys laikomas Skiemonių kolūkio saugykloje. Šio kolūkio pirmininkas nusprendęs pirkti elito sėklą pavasarį, kad neturėtų rūpesčio dėl jos saugojimo. Tokią paslaugą elito sėklos auginytojai gali padaryti tik nedaugeliui ūkių, nes visai užaugintai bulvių sėklai per žiemą išlaikyti ir Elmininkų eksperimentiniame ūkyje stokojama patalpa.

Kuo mažiau darbu bulvių auginytojai paliks pavasariui — tuo tvirtesnė bus garantija, kad kiekvienas hektaras ateinančiais metais atlygins svaresnį bulvių gumbų derliumi.

J. Mikalajūnas
Žemės ūkio mokslo
kandidatas,
D. Binkys
„K. d.“ koresp.

SUSUMUOTI KONKURSO REZULTATAI

Šiais metais „Lenino keliu“ kolūkio valdyba ir laikraščio „Kolektyvinis darbas“ redakcija buvo paskelbusios konkurso geriausiais rašiniais išaiškinti tema „Zmogus — žemės šeimininkas“.

Susumavus šio konkurso rezultatus, pirmoji premija pritaikyta Aulelių pagalbines mokyklos direktoriaus pavaduotoi J. Danilavičiui už straipsnį „Darbo garbė“.

Antrosios premijos paskirtos Anykščių II osios vidurinės mokyklos abiturientui T. Kontrunavičiui už išsamią, dintelis rašymo laikraščio straipsnius „Iš ciklo „Levas““ ir „Iš ciklo „Levas““ redakcijos darbuotojai R. Braženienei už apybraižą „Žemė atiduotos mintys“.

Trečiosios premijos naskirtos Kavarsko vidurinės mokyklos mokytojai K. Arlauskui už rašinį „Tiesūs keliai“ žurnalistei S. Vincinui už straipsnį „Artimi tie gimtinės laukai“ ir rašytojai R. Braženienei už ciklą straipsnių „Jaunimas — kaime“.

„Lenino keliu“ kolūkio kultūros namų salėje, dalyvaudami šio ūkio žemdirbiai, kolūkio valdybos pirmininkas A. Slavenskas konkurso nugalėtojams įteikė pinigines premijas ir sveikinimo raštus.

„K. d.“ inf.

Lenktyniavimas skatina žmonių iniciatyvą

„Gimtosios žemės“ kolūko ataskaitinėje rinkiminėje profsąjunginės organizacijos konferencijoje, aptariant per ataskaitinį laikotarpį profsąjungos komiteto atliktą darbą, ryškėsnė šneka sukosi apie socialistinio lenktyniavimo sąjūdžio organizavimą žemdirbių kolektyvuose ir jo teigiamą poveikį žmonių kūrybinei iniciatyvai vystyti. Konferencijoje pagarbos ir įvertinimo susilaukė tie, kurie savo prisiliktus socialistinius įsipareigojimus vienuoliktąjį penkmečio pirmiesiems metais stagiškai pagrįstai konkrečiais darbais.

Ir profsąjungos komiteto pirmininko P. Blazarėno ataskaitiniame pranešime, ir kalbėjusi konferencijoje kolūko ekonomistė G. Urbanavičiūtė pažymėjo, kad profsąjungos komitetas atidesnį dėmesį skyrė socialistinio lenktyniavimo viešumui gerinti. Todėl tam tikslui gamybos padalinų stenduose buvo iškabinami socialistinio lenktyniavimo nuostatai, mechanizatorių, gyvulininkystės darbuotojų prisiimti įsipareigojimai, o apie soclenktyniavimo nugalėtojus ir jų pasiektus gamybinius rodiklius žmonės gali sužinoti iš leidžiamų tam tikslui biuletenių ir kovos lapelių bei iš slėninės spaudos.

Kad jaunesni, mažiau darbių įgūdžių turintys mechanizatoriai ar fermų dar-

buotojai geriau įsivaišintų darbo pirmūnų sukaupę patirtimą, jiems konkrečiai pagalba neretai suteikia darbo veteranai, soclenktyniavimo nugalėtojai. Vertinant mechanizatorių įdėtą trūsą ir išaiškinant jų tarpe lenktyniavimo nugalėtojus, kaip taisyklė, visad atsižvelgiama į kolektyvų mechanizatorių pamatinę išdirbį, jų darbo kokybę, patikėtą technikos priežiūrą ir eksploatavimą bei darbo drausmę. Kad ūkio karvių melžėjų tarpe plačiau kelią skintų tikrojo varžybiškumo slėkis, jų darbą įvertinant irgi remiamasi ne tik pasiektais prižiūrimų karvių bendrais produktyvumo rodikliais, bet ir primelžiamo pieno kokybe, pieno išmilžimų padidėjimu, lyginant su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, rezultatais.

Kiekvieną metų ketvirtį kolūkyje susumavus socialistinio lenktyniavimo rezultatus, šio lenktyniavimo nugalėtojai apdovanojami pinigineis premijomis, kolūko valdybos garbės raštais. Darbščiausiems 14 gyvulininkystės fermų darbuotojams suteikti komunistinio darbo spartuolių vardai, o 9 suteikti pirmos ir antros klasės gyvulininkystės meistrų vardai.

Konferencijos delegatai ypač šiltai atsiliepiama apibūdino Darbo raudonosios vėliavos ordininkės karvių

melžėjos Janinos Cernienės ir melžėjos Aleksandros Alioškinos nuosirdų trūsą, kurios, rodydamos sektingą darbštumo ir pareiškimo pavyzdį kitiems fermų darbuotojams, per šį metų dešimtį mėnesius iš kiekvienos prižiūrimos karvės vidutiniškai primelžė atitinkamai po 3285 ir 3059 kilogramus pieno. Sutartinos galvių fermos darbuotojų pastangos, jų skiriamas ypatingas dėmesys pieno gamybos reikalams davė ir apčiuopiamus rezultatus: ūkyje bendroji pieno gamyba, lyginant su tuo pačiu pernykščiu metų laiku, padidėjo 9 proc., o jo realizuota valstybei net 13 procentų daugiau.

Su pagarba profsąjunginės organizacijos konferencijoje buvo atsiliepiama ir apie klaukių fermos darbuotojus Vladą Juknevičienę, Janiną Narkevičienę, Baltramiejų Indlį, veršelių augintoją Vladą Styrienę ir kitus darbščiuolius, kurių nuosirdaus ir stropaus darbo dėka žemdirbių kolektyvas galėjo šių metų trijų ketvirčių mėnesio pardavimo valstybei užduotį įvykdyti 116 proc.

Nestigo konferencijos metu šiltų žodžių ir atsiliepiamų, adresuotų sudėtingą techniką valdantiems geriausiems ūkio mechanizatoriams. Štai kolūko javakirčių soclenktyniavimo nepralenkiamas buvo patyręs kombainininkas

Antanas Stasevičius, kuris šiemet pelnytai išsikovojo antrąją vietą ir rajono kombainininkų tarpe.

Profsąjungos komitetas, kaip buvo pabrėžta konferencijoje, deramą rūpestį skyrė mechanizatorių ir vairuotojų kvalifikacijai kelti, jų profesiniams įgūdžiams gerinti. Užtat šiuo metu 75 procentai visų ūkyje dirbančių mechanizatorių turi įgiję pirmos ir antros klasės mechanizatorių kvalifikaciją, o automašinų vairuotojų kolektyvui suteiktas garbingas komunistinio darbo kolektyvo vardas.

Kalbėdamas konferencijoje mechaninių dirbtuvių vedėjas V. Inčiūra pažymėjo, kad pavasario sėjos, šienapjūtės ar derliaus nuėmimo darbuose dauguma ūkio mechanizatorių dirbo gana sutartinai, įdėdė didžiulį atsakomybę už tai, kad technika būtų ypač našiai panaudojama įtempomomis darbymečio dienomis. Kalbėtojas sakė, jog artėja ir paskutiniųjų lauko darbų — rudeninio dirvų arimo pabaigtuvės, bet ūkio mechanizatoriams reikės nedelsiant kuo rūpestingiau ruošti žemės ūkio techniką ir inventorių žiemojimo sąlygoms, neuždelsi remonto darbų, kad pagal įsigalėjusią tradiciją visas žemės ūkio inventorių būtų atremontuotas iki Naujųjų metų.

S. Venckus

5. Išpūdžiai — patys geriausi

(Pabaiga. Pradžią žiūr. Nr. 115 (4308))

Savaitė, praleista Vokietijos Demokratinėje Respublikoje, prabėgo nepastebimai. Ir tai nenuostabu. Visos dienos buvo kupinos naujų išpūdžių, įdomių išvykų, susitikimų. „Lenino keliu“ kolūko atsakingų darbuotojų delegacija, viešėjusi pas savo draugus — kooperatinio ūkio „Vokietijos — Tarybų Sąjungos draugystė“ žemdirbius, turėjo visas galimybes susipažinti su VDR žemės ūkiu, jo vystymo perspektyvomis, dirbančiųjų laisvalaikio, jų pomėgiais. Iš svečios šalies į Anykščius buvo atsiųsti patys gražiausi išpūdžiai. Per tas visas viešnagės dienas mums teko pabuvoti daugelyje ūkių, daugelyje miestų ir miestelių. Tiesiog stebino tvarka ir švara, kurią matėme kiekviename žingsnyje. Niekur nepamatysime šiukšlės, numesto popiergalio, netvarkingai apsirengusio praeivio. Visur, kur tik užmesime akį, gali pastebėti žalumynus. Želdiniai puošia gatves, statinius, gėles žydi paruoštųjų, restoranų vitrinose, įstaigų, mokyklų palangėse. Labai gražiai yra tvarkomos ūkių gyvenvietės, apylinkių centrai, maži miesteliai. Kiekvieno, net ir mažiausio miestelio, gatvės yra išasfaltuotos, visur įrengti šilumagaliai praeiviams, pastatyta daug įvairiausių parduotuvių, veikla viešbučiai. Ūkiuose taip pat yra labai rūpinamasi žemdirbių kultūra, želdiniais, prie visų gamybinių pastatų palaikoma švara ir tvarka. Laukuose matėme labai mažai elektros ir telegrafo stulpų.

O jeigu pasitalkydavo stulpai, jie visur būdavo daliai apželdinti medeliais.

Vokietijos keliais teko pravažiuoti šimtus kilometrų. Labai maloniai nuteikė rūpestingai tvarkomi, laiku taisomi keliai. Kas keliasdešimt kilometrų pakelėse yra įrengtos poilsio aikštelės. Čia veikia benzino kolonėlės, technikos aptarnavimo punktai, viešbučiai, restoranai, valgyklos, parduotuvės. Keleiviai labai noriai naudoja šiomis aikštelėmis, nes čia jie gali susiremontuoti automobilius, paplėsti, apsipirkti, o, reikalui esant, ir apsinakvoti.

Lankydami VDR matėme ir kitokių įdomių dalykų. Visa tai padėjo mums susidaryti geresnį vaizdą apie šios respublikos žmones.

Neseniai mūsų kolūkyje viešėjo ir artimų draugų iš VDR delegacija. Toks delegacijų pasikeitimas, glaudus bendravimas tiek kooperatinio ūkio „Vokietijos — Tarybų Sąjungos draugystė“ nariams, tiek „Lenino keliu“ kolūko žemdirbiams padės dar sėkmingiau vykdyti gamybinius planus, našiau naudoti techniką, kovoti už aukštą žemdirbių kultūrą. Juk pasimokyti vieniems pas kitus tikrai galima. Taip pabrėžė ir abiejų ūkių vadovai Rudi Boberis ir Aleksandras Slavenskas, kurių iniciatyva prasidėjo ši draugystė. Nors Anykščius ir Vėimara skiria daug kilometrų, tačiau joks nuotolis negali išskirti tikrų ir nuosirdžių draugų. Sekančiais metais „Lenino keliu“ kolūko darbuotojų grupė vėl pabuvos pas savo naujuosius draugus.

Spalio 18-oji — Maisto pramonės darbuotojų diena

Darbštūs konditeriai

Svarbų socialistinių įsipareigojimų penkmečio pirmiesiems punkta įvykdė Vilniaus „Pergalės“ konditerijos fabriko kolektyvas. Virš plano jau pagaminta daugiau kaip 200 tonų įvairių rūšių saldinių.

Įrengimus aptarnaujančios prityrusios konditerės (daugumas jų įmonėje dirba 15–20 metų) nuolat randa būdų darbo našumui didinti. Pabaigus vyniojimo automato operatorių profesinio meistriškumo konkursą, pavyzdžiui, jis išaugo daugiau kaip 5 procentais. Prieaugis buvo gautas pradėjus taikyti konkurso nugalėtojos B. Šlepetytės darbo metodus. Įmonėje kiekvieną ketvirtį

išaiškinami net 18 specialybių geriausi darbininkai. Gražu pasižūrėti, kaip mikliai darbuojasi pakuotoja N. Kudabienė, jau įvykdžiusi metinę užduotį. Staklininko M. Kiselio prižiūrimi įrengimai dirba be jokių prastovų. Įmonės racionalizatoriai patobulino, padarė našesnę irisų gamybos liniją. Jų pastangomis cechuose mechanizuoti ir automatizuoti visi krovimo bei transportavimo darbai, pagerintos darbo sąlygos.

Lenktyniaudami Didžiojo Spalio 64-ųjų metinių garbei, kas trečias „Pergalės“ darbuotojas įsipareigojo iki švenčių įvykdyti metinę užduotį.

Auga gamybos pajėgumai

Nauja technologinė linija pradėjo veikti Mažeikių sviesto gamykloje. Komentuodamas šį faktą, respublikos mėsos ir pieno pramonės ministro pavaduotojas A. Slezevičius pažymėjo, jog per šį penkmetį pieno pramonės gamybos apimtis išaugo daugiau kaip penktadaliu.

Jau pradėta statyti stambi Telšių sūrių gamykla. Per pamainą ji išleis penkias tonas sūrių. Telšių ir aplinkinių rajonų gyventojams kasdien patieks 50 tonų nenugriebto pieno produktų, o ūkiams — nemažai nenugriebto pieno pakaitalo.

Didelė įmonė, kurios pajėgumas — 75 tonos nenugriebto pieno produktų bei kitos produkcijos per pamainą, bus pastatyta Alytuje. Nauja pieninė išaugs Kaišiadoryse. Papildomai sūrių gamybos pajėgumai greitai laiku pradės veikti Rokiškyje. Čia, beje, taip pat planuojama įrengti pajėgią sūrių nokinimo bazę.

Nemažai darbų atliekama rekonstruojant veikiančias įmones. Antai baigus Vilniaus pieno kombinato pertvarkymą, daugiau kaip dvigubai padidės valgomųjų ledų cecho pajėgumas, į naujas, erdvesnes patalpas persikels vaikams skirtų pieno mišinelių gamintojai.

(ELTA)

ĮMONĖS DARBO PIRMŪNAI

Penkiolikis metus vyno pramonės gamybiniame susivienijime „Anykščių vynu“ dirba Aldona Sasnauskienė. Dirbdama faros paruošimo bare iškovė, Aldona pavestą darbą visada atlieka sąžiningai, nuolat įvykdo ir viršija dienos išdirbio normą. Jai suteiktas garbingas komunistinio darbo spartuolės vardas. Už gerą darbą ji apdovanota Susivienijimo garbės raštu, pinigineis premijomis.

Jonas Cepas šaltkalviu-remontininku vyno-kalvados gamybos cecho vyno filtravimo bare dirba penki metai, tačiau savo kruopštumu, išradingumu nuspelnė patylinavime dėl geriausio darbuotojo vardo pagal profesiją, kovoja už komunistinę pažiūrą į darbą. 1980 metais Jonas buvo pripažintas geriausiu šaltkalviu-remontininku Susivienijime. Už nepriklausomą darbą turi nemažai paskatinimų.

Darbo pirmūnai V. Sasnauskienė ir J. Cepas profesinės šventės — Visasąjunginės maisto pramonės darbuotojų dienos proga apdovanoti Lietuvos Kompartijos Anykščių rajono komiteto ir rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto garbės raštais.

J. Junevičiaus nuotraukoje matome darbo pirmūnus A. Sasnauskienę ir J. Cepą.

B. Milaševičius

Šeiminingas požiūris

Beveik visa „Palangos“ ir „Kauno“ duona į respublikos sostinės parduotuves pradėta tiekti dvigubai mažesniais kepalėliais. Tai patogiau pirkėjams, įgalina išvengti duonos nuostolių parduotuvėse, ją pjaustant. Be to, mažesnių duonos kepalėlių pluta plonesnė, nesutrūkinėja.

Patobulintos duonos kepi-

mo technologijos. Pridėjus išrūgų, pavyzdžiui, duona, lėčiau sensta.

Gamybininkai taip pat pasistengė, kad duona į parduotuves patektų tik labai šviežia. Specialiuose konteineriuose dar krosnimis ausuojantys kepalukai vežami tiesiai į prekybos sales.

Vilniaus duonos kepyklose įrengtos stambios talpos millams laikyti. Tai leidžia juos gabenti ne maišuose, o specializuotu transportu ir išvengti žaliavos nuostolių.

Vilniečių pavyzdžiu duonos taupymo programos įgyvendinamos ir kitose respublikos kepyklose.

KOLEKTYVINIS DARBAS

Kiekvienas žmogus gali būti naudingas visuomenei. Netgi vaikų indėlis būna ženklus, jeigu jie dirba iš širdies. Užtenka pažvelgti į kolūkyje talkininkaujančius mokinius, kad galėtum padaryti išvadą apie jų požiūrį į darbą. Nuosirdžiai dirbančių vaikų rankos juda linksmiau, rūpestingiau ir jie per tą patį laiką padaro daug daugiau už tuos, kurie į lauką ateina prievarta. Deja, meilė darbu savame neatsiranda. Ją reikia išslugdyti kantrybės ir valios dėka. Todėl nenuostabu, kad mūsųose dar pasitaiko sergančių „tingėjimo“ liga. Nuo jos gelbsti vienintelis vaistas: ilgas, nuoseklus tėvų ir mokytojų auklėjamasis darbas, skiepijant pagarbą darbo žmogui, ugdant pastovius darbinius įgūdžius. Dažniausia šia liga serga berniukai. Matyt, šeimose jiems leista daugiau dykinėti, neskiriami nuolatiniams įpareigojimams. Jie ir mokosi silpniau, neturi kantrybės ilgiau pasėdėti prie knygų. Visų sunkiausia būna tada, kai ateina laikas rinktis tolimesnį gyvenimo kelią. Minėti mokiniai nepažįsta patys savęs, nesugeba įvertinti savo jėgų. Jų gerai nepažįsta nei klasės vadovas, nei tėvai. Visa tai apsunkina profesinio orientavimo darbą, sukuria sunkiai išsprendžiamas situacijas.

Savotišką atspalvį profesiniam orientavimui suteikia nuolat besikeičiantys orientavimo aspektai. Dar taip neseniai mes dėjome visas pastangas, nukreipdami vai-

kus mokyti bendrojo lavinimo vidurinėse mokyklose. Šiandien atitinkama orientavimo kryptis netinka, nes šaliai reikia daug aukštos kvalifikacijos darbininkų, kolūkiečių. O tokius specialistus gana greitai paruošia tik profesinės technikos mokyklos. Vadinas, prieš mus iškyla uždavinys nukreipti jaunimą rinktis darbininkiską profesiją. Vyresnio amžiaus mokytojai patys nesugeba taip greitai adaptuo-

norint, kad vaikai pasektų tėvų pėdomis. Čia neužtenka žinoti profesijos gerąsias ir sunkiąsias puses. Reikia žinoti, kokiomis priemonėmis galima palengvinti tėčio bei mamos darbą, padaryti jį našesniu, koks jis bus po 3–5 metų, ko tikimasi iš vaiko pastarajam užėmus tėvų vietą, kokius paskatinius galima užsilaikyti sąžiningu darbu.

Artimiausiais vaikų pagalbininkais, padedant jiems

linarinius gabumus, męgstančių siūti, remontuoti įvairius prietaisus, norinčių būti dažytojais-dekoruotojais. Bet tokie specialistai ruošiami miesto technikos mokyklose ir kaimo mokiniai tai sunkiai prieina. Gal ir tai įneša daug formalizmo, orientuojant vaikus.

Sprendžiant šią sudėtingą užduotį, yra ir daugiau problemų. Ne visada mokytojai, klasės vadovai gerai pažįsta savo mokinius. Pasitaiko net

dingas, papildomų pajamų teikiančias profesijas ir mažiausiai domisi, ar vaikai turi reikalingus duomenis numatytioms specialybėms. Užmiršta, kad elektriko, statybininko specialybei reikalingas sugebėjimas dirbti didelėje aukštyje, vairuotojui — nepriekaištinga reakcija, šaltkalviui — tvirti plaučiai, vyriška jėga. Tiek tėvai, tiek mokytojai turėtų prisiminti, kad į specialias vidurines ir profesines technikos mokyk-

darbo. Tai ir yra didžiausia mūsų visų nelaimė.

Vykdydami profesinį orientavimą, daug sunkumų turime susidurdami su atsiliekančiais, mokslui negabiais mokiniais. Pastariesiems baigus aštuonias klases, jokia mokykla jų priimti nenori. Šių sunkumų galima būtų išvengti, minėtus mokinius laiku nukreipus į specialias mokyklas. Deja, neįmanoma gauti tėvų sutikimo. Neduodami sutikimo, tėvai daro didžiulę žalą vaikams. Juk specialiose mokyklose dirba specialiai tokiam darbui paruošti mokytojai. Jų parama mokiniui žymiai didesnė. Be to, minėtose mokyklose daugiau praktinio pobūdžio dalykų. Tai leidžia geriau pažinti vaiką ir rasti jo sugebėjimus atitinkantį specialybę.

Kaip matome, profesinio orientavimo vykdymas yra sunkus ir sudėtingas uždavinys. Jį galima išspręsti tik glaudžiai bendradarbiaujant visoms suinteresuotoms pusėms: tėvams, mokytojams, visuomenei.

M. Sablevičienė
Zaliosios aštuonmetės
mokyklos direktorė

Mintys apie šeimą

Šeima — kartų mokykla.
N. Solovjovas

Svarbiausias šeimyninio gyvenimo tikslas ir prasmė — išauklėti vaikus. Pagrindinė vaikų auklėjimo mokykla — vyro ir žmonos, tėvo ir motinos tarpusavio santykiai.

V. Suchomlinskis

Vaikas, kuris teikia laimę savo tėvui ir savo motinai, yra geriausia, ką mūsų akys gali regėti.
S. Lagerlef

Seimoje trys ketvirtadaliai žmogiškos laimės.

F. Dostojevskis

Meilė, kurią jaučia žmona savo vyrui, pagarbą, kuria ji apgaubia jį, užkrečia visus šeimos narius.

O. Balzakas

Aš patyriau visas šeimyninio gyvenimo fazes ir pamaciau, kokią nepastovų kraują ryšiai, jie stiprūs tik tada, kai juos palaiko dvasinis ryšys. Be jo šeima laikosi iki pirmojo smūgio.

A. Gercenas

Surinko Z. Gudanavičienė

KETVIRTOKAI

Ketvirtokas — žmogus daug ko matęs, guderis, stiprus, neapkiutęs. Nepalyginasi su žioplu trečioku. Tačiau jo gyvenimas nėra lengvas, kova už būvį aštri, o ypač sunku išsaugoti savo orumą.

Kartais būna tokių dienų, kai niekas tavęs neapklė, gauni porą penketų, ir auklėtoja perėjo per visą mokyklą, išdidžiai pasirėmusi tavo vyriško peties. Esi pilnas pagarbos sau, tavęs laukia šviesi ir didinga ateitis, ir staiga nei iš šio, nei iš to tau žiebia tokį niukšą, kad vos išsilaikai ant kojų, o ašaros pabyra ne iš skausmo, o nuo to bjauraus likimo pasityčiojimo. Priejusi mokytoja, tiesa, čiumpa ir bara nusikaltėlį, bet iš jos akių aiškiai matyti, kad ši skaudi neteisybė jai tik nusibodęs epizodas.

O pamėgink pats kam nors užduoti! Kai, sukaupęs visą savo drąsą ir vyriškumą, skėlei tam išdykėliui iš penktos, kuris amžinai stumdo mergaites, tai subėgo mokytojai, išbalso auklėtoja, pasidarė didžiausias sujudimas ir liepė atsivesti tėvus. Ech!

Gi syki pamatėi tokį dalyką, nuo kurio tavo teisinga ir tyra širdis taip ir sudrebėjo, kojos pačios nešė pas mokytoją, bet tie šeštokai prikišo tau prie nosies kumštį: va, kas bus tam, kurio liežuvis per daug išvėpęs. Ir taip atsidūrei kryžkelėje, nuo kurios prasideda bailio ir prisitaikėlio kelias. Nel! Tuo keliu neisi! Ryžtingumol! ir mokytoja jau viską žino. Bet jos akyse labai keista išraiška, beveik pasibjaurėjimas. „Skūsti negražų“, šaltai sako mokytoja ir nueina.

Ir net pati mylima auklėtoja įžeidė tavo savimeilę, sakydama „Tu pargriūsi“, ir nedavė nešti to dūžtamo daikto. Net vienuoliktokai nusišypsojo. Vienuoliktokai, kurie nieko nemato. Zvilgnis jų kažkur aukštai, toli, keistas. Ketvirtokai jiems žemės dulkės, mallius, kurio vandeninyje nepajusi. Ir jeigu netyčia užmynei vienuoliktokui ant kojos arba į jį atsitrenkei, nesiteiks tavęs nė kumštelė, tarsi būtum tik vėjo nešamas lapas. Labai žeminanti situacija.

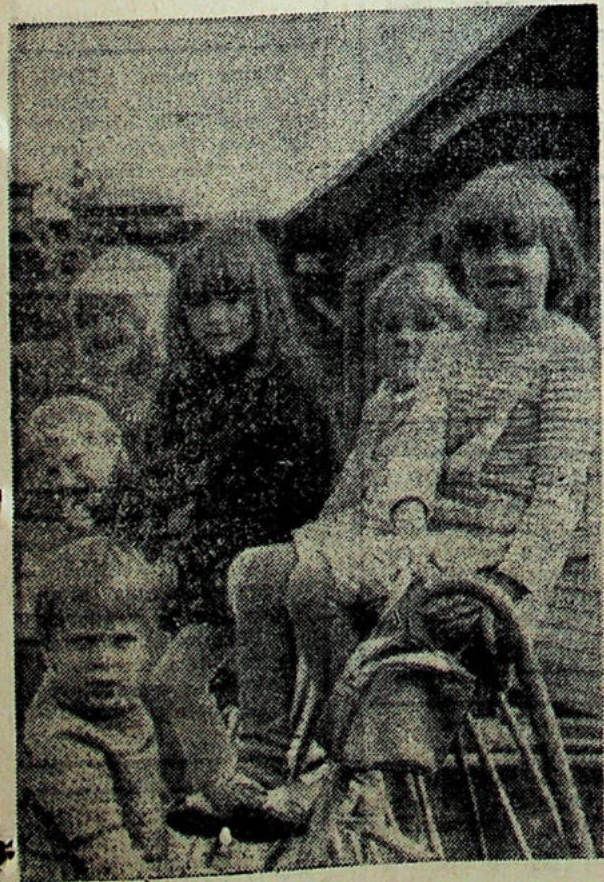
Tuo tarpu koks tai nuo-

stabus žmogus ketvirtokas! Pasiūstas lekia tekinas, kalba garsiai, pasistiebdamas, išplėtęs doras akis, ne taip, kaip tie vyresnieji keistuočiai: slėpdami žvilgsnį, burbulėli panosėje, o keliaudami dėsto kojas taip iš lėto ir ne ta kryptimi, kad beveik niekad nepasiekia tikslo, arba iš viso neįmanoma tokio pasiūsti: ilgai žiūrės be nuovokos ir nustebs prabilęs: „akolgiaš!“.

O jeigu gyvenime kam nors reikia staigiai padėti, nėra nuosirdesnio žmogaus už ketvirtoką. Lėks viską pametęs, prasišers pro visas užtvartas, net pro šeštokus, kurie laukia išsišiepę ir atkišę kojas. Praras svarbą sagas, kapeikas, dalį marškinių, bet prasišers, parneš, padarys. Ir labai retas atsitikimas, kad ketvirtokas užmirštų, ko jis lėkė. O dėl draugų kompanijos ketvirtokas paaukos viską: tėtę, mamą, portfelį ir visą šį sudėtingą, nuostabių pasaulį. O jeigu kitaip negalima, tai nei savo garbę.

Ne, tikrai sunku suprasti iš kur atsiranda tie išdykėliai penktokai!

Eug. Valiukonytė
Anykščių II vidurinės
mokyklos mokytoja

Zaidimų draugai.

J. Junevičiaus nuotr.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1981. X. 17

Saugokime nykstančius

Mūsų didingose iriose sutinkame ne tik ereliai, bet ir taip vadinami ereliai rėksniai. Seniau mūsų miškuose gyveno didieji ir mažieji ereliai rėksniai. Tuo tarpu iki šiol išliko tik mažieji rėksniai. Didieji Lietuvoje jau neperli. Tačiau ir mažieji ereliai rėksniai ne taip jau maži, kaip kad juos vadina. Stai kūno ilgis 62–65 cm. Sparnų tarpugalis 134–142 cm. Suglausto sparno ilgis 46–52 cm. Taigi, matmenys gan įspūdingi. Ir svoris ne taip jau menkas: 1500–1800 gramų. Savo šlotu — išvaizda yra tipiškas erelis.

„Visi paukščiai dreba, gyvena nuolatiniame baimėje, kai vasarą į Žuvintą užklysta mažasis erelis rėksnis. Labiausiai nukentčia nespėjusios pasislėpti antys, laukiai, kirai, žuvėdros. Ereliai kūrė rėksmingas „sutiktuvės“ — vienį niekai! — rašė rezervato direktorius V. Nedzinskas.

Nenuostabu, kad tipiško erelio baiminasi visa sparnuočių giminė, nes jis nuo seno vadinamas paukščių karaliumi. Tik, anot pasakojimo, vienas mažytis pauk-

telis nykštukas nesutiko ereliui pripažinti tokio išdidaus vardo. Mat, mažylis, nutūpęs ereliui ant nugaros, baigiant nuskristi į sutartą vietą, pirmasis kaip sviedinukas purtelėjo ant žemės, o erelis kol savo ilgais sparnais sklendė, praėjo kelios sekundės. Tad

TIPIŠKAS ERELIS

ir šaukė nykštukas: „Aš karalius, aš karalius...“.

Tačiau taip įvyko tik pasakoje, o gyvenime niekas negincija ereliui pirmumo. Daug kam bus neaišku, kodėl mūsų erelis vadinamas rėksniu? Mat, jie iš visų erelių giminės yra triukšmingiausi, negaili savo balso, kuris primena mažo žuns kiukšėjimą: „kiauk-kiauk...“.

Tokia šio erelio „šneka“ girdima iš toli.

Seniau mažasis erelis rėksnis buvo nerelas. Jis gyveno Gudų, Labanoro, Rūdninkų giriose, Kaišiadoryų, Kazlų Rūdos, Lazdijų, Kapsuko ir kai kurių kitų rajonų miškuose. Gyveno ir Anykščių rajono Dabužių girioje. Turimais duomenimis jie dar peri Gudų, Labanoro, Rū-

ninkų giriose. Dabužių girios platybėse berods dabar jau nesigirdi erelių kiukšėjimo. Taip pat ir kituose pamėnuose miškuose ereliai pasirodo nebent traukimo metu. Spalio mėnesį jie iškeliauja į pietus. Kovo mėnesį grįžta į tą patį lizdą, kurį paremontavę apsigyvena. Patelė padeda 1–3 kiau-

šinius. Per 40–43 dienas, o jaunikliai iš lizdo išskrenda po 42–45 dienų.

Sie ereliai minta smulkiais žinduoliais: pelėmis, pelėnais, vandeninėmis žiurkėmis, kurmišiais. Lesa įvairius stambesnius vabzdžius. Ypač mėgsta žiogus. Pasigauna roplių. Neatsisako paskanauti ir paukščių. Kadangi erelių rėksnių mūsų respubli-

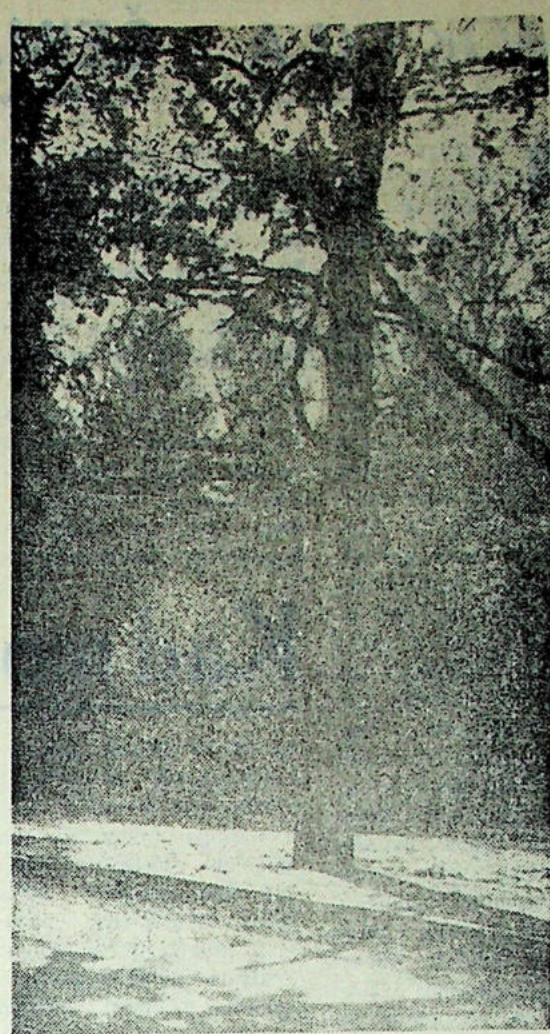
koje yra labai maža, tai, suprantama, kad jie laukinių sparnuočių giminė žalos nepadarė, o dėl graužikų sunaikinimo yra tik pagirtini. Be to, jie sulesa ir kritusius žvėrelius bei ant kranto išmestas žuvis. Taigi, kaip aplinkos sanitarai jie nusipelnė mūsų globos. Kaip vieningai tipiški ereliai mažieji rėksniai, dar gyvenantys mūsų krašto kai kuriuose miškuose, yra ypatingai saugotini. Todėl įrašyti į respublikos Raudonąją knygą.

Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1981 m. birželio 30 d. Nr. 234 nutarimu už erelio rėksnio sunaikinimą (nušovimą, užmušimą ir pan.) piliečiai turės sumokėti 300 rublių, o už lizdo draskymą bei vieno kiaušinio paėmimą po 50 procentų paukščio įkainio.

Taip pat draudžiama dažnai lankytis erelių perėjimo metu arti jų lizdo. Mat, šie ereliai labai baikštūs ir jie maisto jaunėliui nebeneša, jeigu kas nors lankosi prie jų „namų“.

Jeigu mūsų apylinkėse didžioje giriose būtų užtikta mažojo erelio rėksnio lizdas, tai nedelsiant reikėtų aplink įsteigti mikrodraustinį.

P. Stelkus
Biologijos mokslų kandidatas

Rudens varų nuauksinti. J. Junevičiaus nuotr.

Redaktorius ST. VINCIONAS

Pasiuokojimas

Buvo tvankus vasaros vidurdienis. Mano dviratis tingiai yrėsi pro tankias eglių ir lazdynų šakas. Tuojau turėtų sužvilgti Pienės tvenkinio vandenys, ūmai už keilolikos žingsnių išvydau sklendžiantį iš didelio ažuolo paukštį. Pasiėkęs samany paklotę, paukštėlis niurktelėjo į žolę. Tik raibas plunksnas spėjau pamatyti. Kurapka? Betgi šios laukų vištelės po medžius nelaipoja. Supratau, jog tai buvo jerubė. Negi ji manęs šitai išsigando? Pakėliau galvą ir išvydau ant ažuolo šakos tupinčią kiaunę. Nekreipdamas į mane dėmesio, žvėrelis nusileido kamienu žemyn ir puolė į papartyną. Iš ten vėl pakilo jerubė. Ji kiek paskrido upelio pusėn, pasukė, lyg sužeista, ėmė šubžioti per laukymę. Vingrus kiaunės liemio nustrykčiojo iš paskos. Va, tuoj, tuoj sugriebs. Jau ruošiausi suploti delnais ar kokią grumstą sviesti. Tačiau paukštėlis purtelėjo kitan Pienės kran-

tan. Kiaunė ėmė blaškytis tarp bebrų nuverstų medžių. Mano nuostabai, jerubė vėl perskrido šion pusėn, arčiau persekiotojos. Pasikartojo anksčiau matyta scena: paukštis velka sparną, tai pakyla, tai vėl nusileidžia, o plėšrūnė bergždžiai stengiasi sugriebti aštriais dantukais. Kuomet kiaunė klaptelėjo žiaunomis ties raiba uodegele, jerubė purtelėjo į lazdyno lają. Kiaunė kažkaip keistai suurgė ir nusikabarojo iš paskos. Abi: ir persekiotoja, ir persekiojamoji, diingo man iš akių. Jau ruošiausi stumtis su dviračiu tolyn, kai išvydau žolėje mažą pūkų kamuoliuką. Kamuolėlis buvo taip prisiplojęs prie žemės, jog vos neužmyniau. Panašus į viščiuką. Akutės užmerktos, sulaukęs kvapą. Stai dėl ko vyko tas keistas „žaidimas“ tarp keturkojos plėšrūnės ir jerubės. Motina įvairiomis gudrybėmis gelbėjo savo vaikučius.

A. Kailnčius

Gyventojų ir nklų dėmesui

Šių metų spalio 17–18 dienomis mūsų respublikoje organizuojamos tradicinės autoralių varžybos. Sportiniais automobiliais greičio ruožas numatomas truo Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos Skiemonių link. Todėl ūkių ir gyventojų atkreiptinas dėmesys į tai, kad vykstant šiam kelio ruožo varžyboms, nuo spalio 17 d. 23 val. 30 min. iki spalio 18 d. 3 val. 25 min. ypač būtina laikytis visų atsargumo priemonių.

„K. d.“ inf.

Direktorius

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винциянас, г. Аникияй (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.272. Užsak. Nr. 1646
Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31.
Indeksas 87262.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vinas“ vaisių supirkimo punktai Anykščiuose, Kavarske, Svėdasuose, Troškūnuose superka maistines bulves ir moka už kilogramą po 20 kap.

Smulkesnė informacija teikiama supirkimo punktuose. Administracija

Dėkoja

Nuoširdžiai dėkojame bendradarbiams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums palydėti į paskutinę kelionę mylimą vyrą ir tėvelį Joną Pelronį.

Zmona ir vaikai

Nuoširdžiai dėkojame visoms įstaigoms ir organizacijoms, bendradarbiams, draugams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Vytą Klioniūną.

Zmona ir sūnūs

Dėkojame „Už taiką“ kolūkio valdybai, giminėms, kaimynams ir pažįstamiems, kurie užjautė ir padėjo sunkią valandą, laidojant vyrą ir tėvą Joną Prašmantą.

Zmona ir vaikai

Reiškiu nuoširdžią padėką „Nevezio“ kolūkio valdybos pirmininkui J. Karveliui, pavaduotojams, gyvulininkystės darbuotojams, bendradarbiams, draugams ir visiems, kurie užjautė ir padėjo laidojant mylimą tėvelį.

R. Stukas

Nuoširdžiai užlaiciame JANINĄ KEBURIENĘ, mylimą mamytelę mirus. P. Cvirkos gatvės namo Nr. 3 II laiptinės gyventojai

JAKOVUI GAVRILOVUI ir KLEOPATRAI AUDEJEVAI

Giliaus liūdesio valandą, mirus mylimai žmonai ir mamytelėi, reiškiamo nuoširdžią užuojautą „Gimtosios žemės“ kolūkio Juozapavos gyvulininkystės komplekse darbuotojai

ELENAI PALIOKIENEI

Nuoširdžiai užlaiciame, mirus mylimai seseriai, Veterinarijos stoties darbuotojai

POVILUI KAZUKAUSKUI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus brangiam tėveliui. Anykščių linijų techninės apylinkės darbuotojai

DALIUI BUDRIUI

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, netekus brolio LEONIDO. Jakiškio tarybinio ūkio pirminė komjaunimo organizacija

DALIUI BUDRIUI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus, liūdesio valandą, mirus mylimam broliui. Jakiškio tarybinio ūkio dirbančiųjų kolektyvas

JEVSTIFIJUI AFANASJEVUI

Liūdesio valandą, mirus mylimai mamytelėi, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. „Gimtosios žemės“ kolūkio mechanizatoriai

Mirus mylimam tėveliui nuoširdžiai užlaiciame SAULIŲ JANUKENĄ.

III vidurinės mokyklos IVb klasės mokiniai ir auklėtoja

Nuoširdžiai užlaiciame POVILĄ KAZUKAUSKĄ, tėveliui mirus.

Debeikių ryšių skyriaus darbuotojai

ANTANUI MAKARSKUI Reiškiame nuoširdžią užuojautą dėl mylimo tėvelio mirties.

Andrioniškio kolūkio mechanizatoriai ir vairuotojai

Staiga mirus LEONIDUI BUDRIUI, reiškiamo nuoširdžią užuojautą jo seimai ir artimiesiems.

Pasvalio tarprajoninės veislininkystės įmonės Anykščių filialo darbuotojai

Nuoširdžiai užlaiciame VYTAUTĄ BINKI, jo mylimam broliui mirus.

Troškūnų vidurinės mokyklos septintų klasių mokiniai ir vadovai

JANINAI PALTARACKIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui.

Vorutos parduotuvės darbuotojų kolektyvas

Tragiškai mirus VIDUI CEKANAIKUI, nuoširdžiai užlaiciame jo sesutes ir tėvelius.

Buvę klasės draugai ir auklėtoja